

Rózsafüzér Királynéja

Pünkösöd

PLÉBÁNIÁNK ÉLETE

1146 Budapest, Thököly út 56.

www.rozsafuzerkiralyneja.hu

„Jöjj Szentlélek, jöjj közénk! Jöjj el, fényességünk!
Jöjj, Tüzes Lélek, Lobbantsd lángra szívünk!
Jöjj Atyánk Lelke, hozz fényt nekünk!
Küldd el a Mennyből Lelked nagy erejét!
Jöjj életünkbe, hozz gyógyulást!
Szívünk és testünk égi kenetre vár!
Örömteli Lélek, Egyház öröme...Jöjj!...”
(Sillye Jenő)

– Hívogassuk plébániai közösségünk számára is, szükségünk van a Lélek ajándékaira és gyümölcseire...!

A plébánia eucharisztikus közösség... alkalmas az Eucharisztia ünneplésére, melyben föllelhető az az eleven gyökér, melyből a plébánia épül, és az a szentségi kötelék, mely létrehozza a teljes közösséget az egyetemes Egyházal. Ez az alkalmasság abból fakad, hogy a plébánia a hit közössége és szerves közösség, azaz fölszentelt szolgálkból és keresztényekből áll, s a plébános, aki a megyéspüspök helyettese, az egység hierarchikus köteléke az egész részegyházal. (Christifideles laici)

– Úrnapja, Krisztus Testének és Vérének ünnepe alkalmából újra tudatosítsuk, milyen nagy ajándék és felelősség az Oltáriszentség ünneplése és a vele való táplálkozás: szentmise, szentáldozás, szentségimádás...

Nagy Károly plébános

A Szentlélek

Egyházunk, legalábbis ami a tömegeket illeti, kevésbé mélyedt el a harmadik isteni személy tanulmányozásában. A Szentlelket „Ismeretlen Istenként” emlegették. Tudták, hogy létezik, imádkoztak Hozzá: „Jöjj Szentlélek”, de ennél nem volt sokkal több kapcsolatuk Vele.

Az elmúlt időben egyre jobban előtérbe került, hogy mi a Szentlélek szerepe Isten életében, és hogy ki Ő az ember számára.

Ő az egység köteléke az isteni személyek, az Atya és a Fiú között, valamint a keresztyének között is. S lévén, hogy a nem keresztyének – ha jóakarátúak – szintén szívükben hordozhatják Őt, a Szentlélek valamiképpen a velük való egység köteléke is.

Jobban odafigyelünk az Ő bennünk szóló hangjára. De nemcsak erről van szó. Megtanultunk hallgatni annak a Léleknek a hangjára is, aki akkor van közöttünk, amikor a Feltámadottban egyesülünk. Sőt, nagyon fontosnak tartjuk, hogy odafigyeljünk a Lélek hangjára olyankor, amikor Jézus jelen van közöttünk, mert ezáltal jobban meghalljuk a mindannyiunkban külön-külön szóló hangot is. Ebben rejlik a Szentlélekkel kapcsolatos gondolatainkat illető 'többlet'.

E 'többletnek' köszönhetően összejöveteleinken mindig sajátos légkör tapasztalható. Ez a légkör a köztünk élő Feltámadott jelenlétének gyümölcse, aki magával hozza a Szentlelket.

A Szentlélek Jézus lélegzete és a Menny légköre, és Ő Jézus misztikus testének, az egyháznak lélegzete is. Akkor érezzük ezt, amikor az egyház a szó szoros értelmében 'egyház', amikor az egység által valóban Isten országa és földre szállt mennyország. *(Chiara Lubich)*

HITTAN-ÉVZÁRÓ SZENTMISE: 2018. június 10., 10:00 óra

Szeretettel várunk minden kicsit és nagyot, fiatalot és korábban születettet, régi és új hittanosokat, adjunk hálát együtt az elmúlt hittanos évért.

Hívjuk közösen a Szentlelket!

SZENTMISE UTÁN AGAPÉ A PLÉBÁNIA UDVARÁN!

Pünkösöd ünnepének imáiból

- Erős reménységgel kérjük Krisztus Urunkat, aki a Szentlélek által gyűjtötte egybe Egyházát, és így imádkozzunk: Újítsd meg, Urunk, a föld színét!
- Urunk, Jézus Krisztus, aki a kereszten felmagasztalva, megnyitott oldalából az élő vizek forrását fakasztottad, küldd el hozzánk éltető Lelket!
- Akit megdicsőített az Isten jobbjára, és aki az Atya ajándékát adtad tanítványaidnak, küldd el a Szentlelket, hogy újjáteremtse a világot!
- Te apostolaidnak bűnbocsátó hatalmat adtál Szentlelkeddel, rontsd le a bűn hatalmát a világban!
- Te, aki megígérted a Szentlelket, hogy tanítson bennünket, és eszünkbe juttasson mindent, amit mondtál, küldd el Szentlelket, hogy eligazítson hitünkben!
- Te megígérted az igazság Lelkét, aki majd tanúságot tesz rólad, küldd el Szentlelket, hogy hűséges tanúiddá tegyen minket!
- Istenünk, te az első Pünkösödkor Egyházadat és általa a világ minden népét és nemzetét megszentelted. Áraszd ki a Szentlélek ajándékait az egész világra, és töltsd be híveid szívét isteni kegyelmeddel, amellyel egykor elindítottad az evangélium hirdetését. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké. Ámen.

(Zsolozsma)

KARIZMÁK ÜNNEPE -

Az Esztergom-budapesti Főegyházmegye majálisa Máriaremetén

Mottó: "Minden forrásom belőled fakad." (Zsolt 87,7)

Időpont: 2018. május 21., Pünkösdhétfő 9:00 órától

Program: Nektel! Veletek! Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus második előkészítő évének megnyitója

- Ministránstalálkozó
- A közösség értékei:
Plébániák tanúságtétele 10:00 - 12:30
(10 órától mi is a színpadon!)
- Családos program
- Bíborosi tanítás

14:00 ünnepi szentmise Erdő Péter bíborossal

Leon Joseph Suenens biboros: Miért vagyok a remény embere?

Mert hiszem:

Isten új arcot ölt minden reggel, és most teremti a világot,
nem valahol az elfelejtett múlt ködében.

Ez késztet minden percben készen állni a nagy találkozásra.

Ez a kiszámíthatatlan Isten szereti gyermekeit, az embereket.

Ez reményem forrása.

A remény embere vagyok:

nem emberi érvek, nem természetes optimizmus táplálja bennem a reményt,
hanem egyszerűen hiszem, hogy a Szentlélek működik az Egyházban és a világban,
akár tudunk róla, akár nem.

A remény embere vagyok, mert hiszem:

a Szentlélek mindörökké a Teremtő Szellem, aki minden reggel
új szabadságot, örömet és bizalmat hoz azoknak, akik befogadják.

A remény embere vagyok, mert tudom:

az egyház története hosszú, s tele a Szentlélek csodáival.

Gondolatok a prófétákra és a szentekre, akik döntő órákban

a kegyelem csodálatos eszközei voltak, s fénycsóvát vetítettek elénk az útra.

Hiszek a Szentlélek meglepetéseiben.

Remélni kötelesség és nem fényűzés.

A remény nem álmodozás, ellenkezőleg:

eszköz, hogy álmunkat valóra váltsuk.

Boldogok, akik álmodni mernek,

S álmukért kemény pénzzel fizetnek,

hogy testet öltson az emberek életében.

/1974. Pünkösdjén/

ÚRNAPI KÖRMENETÜNK

2018. június 3-án vasárnap
a 10 órás szentmise kapcsán lesz.

Körbeimádkozzuk az István lakóparkot,
az Oltáriszentségben köztünk lévő Jézusról
teszünk tanúságot:
Itt él köztünk Jézus!

„Vegyétek és egyétek, ez az én testem.”

(Mt 26,26)

Ferenc pápa május 6-án, húsvét hatodik vasárnapján felkereste a Róma külvárosában található Tor de' Schiavi egy plébániáját, ahol beszélgetett a hívekkel, válaszolt kérdéseikre.

Először egy önkéntes, Mauro kérdezte a pápát az **idősekről**, akik nagy számban tagjai e közösségnek. Válaszában Ferenc pápa köszönetet mondott az időseknek,

akik imáikkal támogatják az Egyházat. „Ők az Egyház hátvédei, akiknek életbölcességére nagy szükségünk van. Fontos, hogy átadják tapasztalataikat, hitüket a gyerekeknek, fiataloknak. Tudatosítani kell bennük és mindenkiben, hogy az időseket nem szabad kiselejtezni, mert ők az Egyház gazdagsága. Ők a gyökerek, amelyek táplálják a fát, az Egyház fáját, hogy virágozzék. Ez az ő hivatásuk, és nekünk szükségünk van rájuk.”

Hogyan lehet segíteni a szülőknek abban, hogy ne hagyják magukra gyerekeiket, hanem támogassák őket a hitben? – tette fel a kérdést egy apa. Ferenc pápa megvallotta, hogy szívéen viseli ezt a problémát. A gyerekek család nélkül nőnek fel, de nem azért, mert a szülők el akarják hanyagolni őket, hanem mert kénytelenek folyton dolgozni. Rabszolgatartó kultúrában élünk, ahol a munka kitölti az egész életet. Ezért fontos, hogy besegítsenek a nagyszülők, különben a gyerekek egyedül maradnak, és gyengék lesznek. Az élet, a hit nagy értékeit ugyanis a szülőkkel, a nagyszülőkkel való párbeszédben sajátítják el a gyermekek. Nem az iskolában – ahol sok fontos dolgot tanulnak –, hanem a családban kapják meg az életbölcességet, ami erőssé teszi őket. És mindez a család dialektusában történik. „Amikor egy anyukát vagy egy apukát gyóntatok, mindig megkérdem, hogy játszanak-e a gyerekeikkel. Az értékeket játék közben adjuk át nekik. Van időd leülni a földre, és játszani valamit a fiaddal, a lányoddal? Ezt nem szabad elveszíteni.” Nagyon fontos, hogy a szülők játsszanak a gyerekeikkel, és hogy válaszoljanak a kérdéseikre. A szeretet magva a családban.

A tizenöt éves Beatrice arról beszélt a pápának, sok kortársa **azért marad távol az Egyháztól, mert úgy gondol rá, mint valami unalmas dologra**. Mít tegyünk? Hogyan értethetnénk meg a fiatalokkal, hogy az Egyházban szeretetre lelnek? „Sokszor igaz van ám a társaidnak, mert egyes papok, apácák, világiak tényleg unalmasak... Gyászos arcot vágnak... – kezdte válaszát Ferenc pápa. – Az evangélium mindig örömet hoz. Aki valóban hisz, arról sugárzik az öröm: a feltámadt Jézus ajándéka. Jézus nem azért támadt föl, hogy

sírjunk, hanem hogy örömet és biztonságot adjon mindenkinek. Nem szavakkal kell meggyőzni a többieket, hanem örömmel kell végezni a dolgainkat: ez ez feltűnést kelt, vonzza az embereket. Az Egyház nem térítéssel, hanem a tanúságtétel vonzásával növekszik. Így történt a kereszténység kezdetén is.

A tízéves Mattia is megfogalmazhatta kérését a pápának. Édesanyja műtétre készül, a fiú ezért imát kért, és áldást a pápától családja számára. Ferenc pápa megígérte, hogy imádkozik Mattia anyukájáért. Kifejezte, milyen fontos, **hogya gyerekek imádkozzanak a szüleikért**, és viszont. Ne azért imádkozzanak, mert szeretnének megkapni valamit, hanem mert a szülőknek szükségük van az imádságra. Így növekszik a család, az egymásért való imádkozásban. Ha pedig betegség vagy gond gyötri a szülőket, fokozottan imádkozzanak értük – hangsúlyozta a Szentatya.

A találkozó végén együtt imádkozták el az Üdvözlégyet. „Fohászkodjunk Máriához. Ő a megbocsátás Szűzanyja. Mindannyiunknak szüksége van a megbocsátásra” – buzdított a pápa, majd áldást adott. „A plébánia az öröm háza, ne feledjétek!”

Ferenc pápa látogatása szentmisével folytatódott. **Mit jelent a szeretet?** – erről elmélkedett homíliájában a Szentatya. - A szeretet nem a tévéfilmekben látott romantika. A szeretet az, amikor gondját viseljük másoknak, amikor dolgozunk a másik emberért. A szeretet mindig a cselekedetekben jelenik meg, sosem a szavakban. A szeretet mindig konkrét. Gondoljuk végig, milyen a mi szeretetünk a családuknak, a lakónegyedünk, a munkahelyi közösség iránt. A szolgálatban fejeződik ki? Ha azt mondom, szeretlek, te visszakérdezhetsz: És mit teszel értem, ha szeretsz? Jézustól tanulhatjuk meg ezt. „Isten szeretete abban nyilvánult meg, hogy Isten elküldte a világba megszületett Fiát, hogy általa éljünk.” Ebben áll a szeretet – fogalmazott a pápa. Hozzátette: Mindig Isten szeret minket elsőnek, vár bennünket szeretetével. És milyen a mi szeretetünk? Mi szeretettel várjuk a többieket?

A Szentatya ennek kapcsán a **kibeszélés, a pletyka ártalmas hatásairól beszélt**: a pletykálgatás nem szeretet. **Hiába teszünk sok jó dolgot, ha aztán kibeszéljük a másikat.** A szeretet ingyenes, tehát nem vár érte semmit cserébe. Szeretetem fokmérője pedig a nyelvem – ezt ne feledjük. Amikor lelkiismeret-vizsgálatot végzünk, vagy gyónásra készülünk, kérdezzük meg magunktól, amit Jézus mondott: megmaradtam-e a szeretetemben? Onnan fogom tudni a választ, ha megvizsgálom a nyelvemet. Ha kibeszéltem másokat, akkor nem szerettem. – De atyám, hogyan tudom ezt elkerülni? – Egyszerű. Amikor kedved támad pletykálgatni, harapd el a nyelvedet. Bedagad, de biztosan nem fogsz többé rosszat mondani másokról. „Kérjük az Úrtól a kegyelmet, hogy megmaradjunk szeretetemben, hogy megértsük: a szeretet szolgálat, gondoskodás másokról. És a kegyelmet, hogy megértsük: a nyelvünk jelzi szeretetünk hőfokát.”

Forrás: Vatikáni Rádió/Magyar Kurír

Az Eucharisztia vétele senki másnak nincs megengedve, csak annak, aki hiszi, hogy igaz az, amit tanítunk, és azután a bűnbocsánat és az újjászületés fürdőjében már megkeresztelkedett, és úgy él, ahogy azt Krisztus meghagyta. Mert az Eucharisziát nem közönséges kenyérként, sem közönséges italként vesszük magunkhoz, hanem úgy, mint az Isten Igéje által megtestesült Jézus Krisztusnak, a mi Üdvözítőnknek a mi üdvösségünkért felvett testét és véré. Éppígy erről a táplálékról – amelyben az ő szavait tartalmazó imával hálát adunk, és amelyből testünk és vérünk az átváltozás értelmében táplálkozik – azt a tanítást kaptuk, hogy ez *ugyanannak a megtestesült Jézusnak a teste és vére*. Mert az apostolok is az ő irataikban, amelyeket evangéliumoknak nevezünk, azt tanítják, hogy Jézus így hagyta meg nekik: hogy tudniillik, kezébe vette a kenyeret, és miután hálát adott, ezeket mondotta: Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre. Ez az én testem; hasonlóképpen kezébe vette a kelyhet, hálát adott, és ezeket mondotta: Ez az én vérem, és hogy mindezt egyedül csak rájuk bízta. Ettől az időtől kezdve magunk között mi is folyton megújítjuk az ő emlékezetét, és mi, akik ezt végezzük, befogadjuk mindazokat, akik ezt kívánják; és mindenkor egységben vagyunk. Mindenért, amit magunkhoz veszünk, áldjuk a minden-ség Teremtőjét Fia, Jézus Krisztus és a Szentlélek által.

Vasárnap a városokból és a falvakból mindnyájan egy helyre összegyűnünk, és az apostolok buzdításait vagy a próféták írásait olvassuk, amennyire az idő engedi. Amikor pedig a lektor elvégezte az olvasást, az előjáró int és buzdít a hallott fontos dolgok követésére. Ezután mindnyájan felállunk, és közösen imádkozunk; majd – mint említettük – imádkozás után kenyeret és bort és vizet hoznak; és az előjáró – amennyire erejéből telik – imádságot és hálaadást mond, s a nép ráfeleli: Ámen. Majd azokat, amikkel hálaadást mondtunk, szétosztják, és a jelenlevők mindegyike magához veszi, a távollevőknek pedig diakónusok viszik el. Azok, akik tehetősek, és szándékukban áll – ki-ki a maga mértéke szerint – adakoznak, és a gyűjtés eredményét az előjárónak átadják, és ő osztja szét az árváknak és özvegyeknek, a betegeknek és azoknak, akik valami miatt arra rászorulnak, a börtönben sínylődőknek, valamint az ott tartózkodó jövevényeknek; egyszóval minden rászorulóknak gondját viseli. Vasárnap ugyanis mindnyájan egybegyűlünk, azért, mert ez a hétnek első napja, amikor Isten a sötétséget megszüntette, és az anyagvilágot megteremtette; de azért is, mert Jézus Krisztus, a mi Megváltónk ezen a napon támadt fel a halálból. A szombat előtti napon keresztre feszítették őt, s harmadnap, azaz vasárnap, apostolai és tanítványai előtt megjelent, és megtanította őket arra, amiket nektek is megfontolás végett továbbadtunk. (Kr. u. 165-ben)

NEK 2020

Budapest · Hungary

A 2020. szeptemberében tartandó Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra három éves felkészülést hirdettek meg a szervezők.

Az első felkészülési év feladata az volt, hogy ki-kí egyéni-
leg mélyítse el a kapcsolatát az Oltáriszentségben jelenlévő Jézussal.

Ezt a cél leginkább a gyakoribb szentgyónás és szentáldozás, valamint a szentmiséken (hétköznapi) és a szentségimádásokon való gyakoribb és elmélyültebb részvétellel lehetett elérni, azonban ezen célok elérése érdekében számos tematikus program szerveződött a plébánián:

- A tavaly nyári lelkigyakorlatunk egyik fő témája az Eucharisztia és annak ünneplése volt.
- A fiatal házások és kisgyermekesek lelkigyakorlatán a szentségimádás gyakorlati megvalósítására helyeztük a legnagyobb hangsúlyt (három nap alatt négy szentségimádás!)
- Az adventi lelkinapunkon is az Eucharisziával ismerkedtünk;
- A nagyböjti lelkinapunkon a szentségimádást hogyanját tanultuk Theresia Schuschnigg nővértől.
- A felnőtt és a nyugdíjas hittanok témája az egész hittanos év során a szentmise ill. az Eucharisztia volt.
- A fiatal házások is a „Szentségimádás iskolája” videóanyagaira építették az összejöveteleiket.
- A gyerekhittanok tematikájába beépült a templomi szentséglátogatás, szentségimádás gyakorlata is.
- Péntekenként délután már fél 4-től nyitva van a templom, bárki betérhet! Hála ezért Olgi néninek, a lelkes nyugdíjasnak, aki hóban-fagyban is jött, és őrizte a templomot!

Testvérem!

- ◊ Az egy év alatt léptél előre az eucharisztikus Jézussal való kapcsolatodban?
- ◊ Történt változás az életedben?
- ◊ Tettél konkrét lépéseket, elértél eredményeket?

Pl. „már nem kések el a miséről; gyakrabban gyónok és áldozok; többször megyek hétköznapi misére; több szentségimádáson veszek részt, mint korábban...”

A MISSZIÓS KERESZT

Ozsvári Csaba ötvösművész (1963-2009) alkotása, a missziós kereszt a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus missziós szimbóluma. Az esztergomi bazilikában álló tölgyfa kereszt 2007-ben készült, közel öt méter magas, bronz borításokkal díszített. A keresztet a 2007-es Budapesti Városmisszió alkalmával állították fel először, majd az esztergomi bazilika északi kereszthajójában nyert végleges elhelyezést.

Növényi ornamentikája a magyar honfoglalás kori ötvösség motívumait idézi. Díszítőelemei alapján historizáló mű; leveles-indás mintázatában az ősi magyar életfamotívum jelenik meg, a páva szimbólum megjelenítésével pedig ókeresztény stílusjegyeket is visel. De a kereszt nemcsak egy - a történelmi múltunk stílusvilágát magán hordozó - egyedi ötvösmunka, hanem ereklyetartó is. Középpontjában, ezüst tokban Szent Kereszt-ereklye van elhelyezve, melyet a leveles díszek fordulataiban magyar szentek ereklyéi vesznek körbe: Szent Adalbert - Boldog Salkaházi Sára - Boldog Batthyány-Strattman László - Szent Gellért - Szent Imre - Szent István király - Szent László király - Szent Margit - Szent Erzsébet - Kassai vértanúk - Boldog IV. Károly király - Szent Hedvig - Zoborhegyi Szent Zoerard-András - Zoborhegyi Szent Benedek - Szent Márton - Boldog Gizella - Boldog Apor Vilmos - Boldog Romzsa Tódor - Boldog Meszlényi Zoltán - Becket Szent Tamás.

Ferenc pápa Rómában a magyar püspökök „ad limina apostolorum” látogatása alkalmával 2017 novemberében megáldotta a 2020-ban Budapesten megrendezendő 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) missziós keresztjét. A Kongresszus előkészítéseként a kereszt Esztergomból útnak indult a Kárpát-medencében, hogy bejárja a katolikus egyházmegyéket. Első állomása a Nyíregyházi Egyházmegyében volt, ahol kilenc templomban állították fel, jelenleg a Veszprémi Egyházmegyét járja.

SZENTSÉGIMÁDÁS 2020 HELYSZÍNEN

Jún. 2. 17:00 - szentségimádás Úrnapja előestéjén templomunkban is!

„Jézus az Eucharisztia alapításakor felemeli a kenyeret és azt mondja:

VEGYÉTEK, EZ AZ ÉN TESTEM! Meghívó bennünket, hogy Ővele, és általa egymással is közösségben legyünk.

Arra hívolak Benneteket, hogy június 2-án, Úrnapja szombatján délután 5-től együtt dicsőítsük az Oltáriszentségben jelenlévő Jézust.

2017-ben, Krisztus Király ünnepén 18 országban, 840 helyszínen harmincezren imádkoztunk együtt. A 2020-as Budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra készülve most világszerte 2020 helyszínen szeretnénk Jézust imádni.

Ehhez az kell, hogy plébániáttal, közösségetekkel Ti is velünk tartsatok. Legyetek részesei az eddigi legnagyobb szentségimádásnak! Fábry Kornél atya”

Ferenc pápa elrendelte a Boldogságos Szűz Máriának, az Egyház Anyjának kötelező emléknapját, melyet a liturgiában pünkösdvasárnap utáni hétfőn fogunk ünnepelni. Az új liturgikus emléknapról Kovács Zoltán mariológus írt elemzést, melyet rövidített formában közlünk.

Hazánkban még gyakran a pünkösdvasárnap utáni napon is – azaz „pünkösdhétfőn” – a Szentlélek eljövételét helyezték az imádságos figyelem középpontjába. Az idei évtől bevezetett, és éppen erre a napra helyezett liturgikus emléknap némiképp „új helyzetet teremt”, tehát, amennyiben az adott esztendőben magasabb rendű ünnep nem írja felül, pünkösd utáni hétfőn az Egyház Anyjának emléknapja lesz „alapértelmezett”.

Az Egyház Anyja titulus, mellyel 1980 óta a Loretói Litániában is megszólítjuk a Szűzanyát, közelebb hozza a hívők számára Mária istenanyaságának azt a „kiterjesztését”, melyet Fiaának misztikus Teste, az Egyház irányában él meg, és amelynek köszönhetően mi magunk, Krisztusban megkeresztelt embereként Máriára mint égi Édesanyánkra tekinthetünk. Az Egyház Anyja titulus mögött az Egyház irányában nem szülőanyaságot feltételezünk, hiszen Mária nem fizikai értelemben „szüli” az Egyházat, illetve annak tagjait, hanem lelki értelemben. Hasonlóan ahhoz a kapcsolathoz, mely a „szeretett tanítvány”, János apostol és az Istenszülő között áll fenn attól a perctől, hogy a kereszten haldokló Jézus egymásra bizza őket. „Íme, a te anyád!” (Jn 19,27) Mint egy „végrendelet”, úgy hangoznak a kereszten Jézus ezen szavai. Mária és János jövője, és velük együtt a tanítványok, az Egyház jövője „megpecsételődött”: Jézus anyját Jánosra, Jánost pedig anyjára hagyja. Az Üdvözítő felbecsülhetetlen értéket hagy maga után: Édesanyját. Ez is jele és kifejezése annak a szeretetnek és gondviselésnek, mellyel Jézus az övéi, vagyis az Egyház tagjai iránt viseltetik. Az Egyház szimbóluma itt „a szeretett tanítvány”, aki most már saját anyjaként is tekint Jézus Anyjára. Mária lelki anyasága egyetemes, mert az üdvösség műve is egyetemes. Mély lelki anyaság fúzi mindazokhoz, akik a keresztség által a kegyelem rendjében Fiaának testvéreivé lettek.

A liturgikus emléknap megválasztása átgondolt döntés eredménye, hiszen az Istenszülő közbenjáró imájának nagyon is köze van a pünkösd Lélek-áradáshoz: „ott volt a teremben, ahol az apostolok arra készültek, hogy átve-

gyék a Szentléleknek, az igazság lelkének ezt a küldetését” (II. János Pál, Redemptoris Mater, 26). (...)

Az angyali üdvözet és a pünkösdi Lélek-áradás közötti egyik szembetűnő párhuzam: Gábor angyal a Magasságbeli erejéről (Lk 1,35) beszél, Jézus ígérete pedig így szól: „Én meg kiárasztom rátok Atyám ígését. Maradjatok a városban, míg fel nem öltitek a Magasságból való erőt” (Lk 24,49). Az angyali üdvözetkor Máriára száll le a Szentlélek, pünkösdkor az Apostolokra és az ott jelenlévőkre (feltételezhetően Mária nemcsak előzetesen imádkozott a tanítványokkal együtt, hanem a Lélek-áradásnak is részese lehetett). A Szentlélek befogadása tanúságtételt eredményez, hiszen a Szűzanya már a Magnificatban is így szól: „Nagy dolgot tett velem a Hatalmas”, a tanítványok pedig pünkösdkor Máriával együtt Isten „nagy tetteit” hirdetik a Szentlélekben (ApCsel 2, 11).

A „szeretett tanítvány”, János apostol „házába fogadta” Máriát. A „mai szeretett tanítványok”, Krisztus Testének tagjai mi vagyunk, ezért Isten újszövetségi népe ma is és minden időben méltán tekinthet gyermeki szeretettel égi Edesanyjára. Az Anyaszentegyház az Egyház szent Anyját látja az Istenszülőben. Szent II. János Pál pápa tanítása is ebben erősít meg:

Mária elválaszthatatlan Krisztus misztériumától, és így kezdettől elválaszthatatlanul hozzátartozik az Egyház misztériumához is, annak születésétől fogva. Ahhoz tehát, ami az Egyház alapját kezdetben adta, és mindahhoz, amivé az Egyháznak válnia kell, örökké, nemzedékről nemzedékre a föld minden népei között, hozzátartozik az, „aki hitt annak a beteljesedésében, amit az Úr mondott neki” (Lk 1,45). Mária hite, amely Isten és az emberek új és örök szövetségének kezdetét jelzi Jézus Krisztusban, ez a hősies hit mintegy megelőzi az Egyház apostoli tanúságát és megmarad az Egyház szívében, elrejtve mint Isten kinyilatkoztatásának különleges öröksége. (RM 27). (...)

A földi zarándokútját járó Egyház nap mint nap megtapasztalja Mária anyai közelségében, hogy küzdelmeiben nincs egyedül. Anyai kéz vezeti Isten népet az üdvösség útján. Az égen feltűnő nagy jel (vö. Jel 12,1), a megdicsőült Istenanya számunkra nem valami távoli, szép szimbólum, hanem az Egyház reménycsillaga: Isten népe a teljességre, az örök boldogságra hivatott. Róma emeritus püspöke, XVI. Benedek pápa 2005 Nagyboldogasszony ünnepén elhangzott homíliájának gondolatai segítsenek bennünket, hogy felismerjük Máriának, az Egyház Anyjának mennyei, ugyanakkor hozzánk nagyon is közeli gondoskodásának, szerető figyelmének örömteli valóságát: „A mennyben van egy édesanyánk. Az ég nyitva áll, a mennyországnak szíve van”.

- Kovács Zoltán/Magyar Kurír

Minden hónap első péntekje a Jézus Szíve-tisztelet napja. Alacoque Szt Margit külön fölszólítást kapott az Úr Jézus Krisztustól, hogy minden hónap első péntekén járuljon szentáldozáshoz. A 9 egymást követő első péntek megtartásához, az első pénteki nagykilencedhez az Úr külön ígéretet fűzött. Ennek alapján, főként a jezsuiták hatására, a Jézus Szíve tisztelet legnépszerűbb formája lett az első pénteken végzett engesztelő szentgyónás, szentmise (szövege votív mise Jézus Szent Szívéről) és szentáldozás. Az első péntekes következetes megtartása nagy segítség a lelki életben. Jellemzője és a hozzá fűződő ígéretek a bűnbánat, az önismeret fejlődése, a tökéletesség köré csoportosulnak.

Mi is az a Jézus Szíve tisztelet?

A középkorban már kimutatható volt bizonyos körökben a kifejezett Jézus Szíve tisztelet, különösen a „német misztikusoknál” (1250-1350). Elmékedésük anyaga az Énekek éneke: az Egyház, mint Krisztus jegyese. A jezsuiták és a karthauziak átvették a Jézus Szíve tiszteletet, és elterjesztették az Egyházban. Eudes Szent János is buzgólkodott ebben.

Itt kapcsolódtak be a Jézus Szíve tiszteletbe Alacoque Szent Margit látomásai (1673-75), melyekben Jézus különösen az emberi hálátlanságot fájlalta, s a Szív tisztelőitől engesztelést, a hónap első péntekjén gyónást és áldozást kért. A Szent Szív tisztelet terjedésében nagy szerepe volt Alacoque Szent Margit gyóntatójának, a jezsuita páter Colombiere-nek. A felvilágosodás, ill. a jozefinizmus nem kedvezett a Jézus Szíve tisztelet terjedésének. 1814-ben, a visszaállított Jézus Szíve tisztelet azonban ismét legfőbb tömegpásztorációs programjának tekintette, s a társadalmi szolidaritás és megbékélés, a szociális megújulás orvosságaként hirdette meg Jézus Szíve tiszteletét. Azóta alig van templom, ahol ne lenne jelen a Jézus Szíve tisztelet.

Az Egyház hivatalos liturgiája mindaddig tartózkodó maradt, amíg a Jézus Szíve teológiája nem volt kidolgozva. XIII. Kelemen pápa (1758-69) 1765-ben engedélyezte a lengyel püspököknek, hogy bizonyos keretek között bevezessék Jézus Szíve miséjét és officiumát. IX. Pius pápa Jézus Szíve ünnepét az egész Egyházra kiterjesztette. XIII. Leó pápa (1878-1903) 1899-ben hagyta jóvá

**Szelíd és alázatos szívű Jézus,
alakítsd szívünket a Te szíved szerint!**

a Jézus Szíve litániát az egész Egyház számára. XI. Pius 1928-ban a *Miserentissimus Redemptor* enciklikában már összefoglalást adott a Jézus Szíve tisztelet teológiai alapjairól. XII. Pius pápa (1939-58) a *Haurietis aquas* enciklikájával emlékezett meg a 100 évvel korábban bevezetett ünnepéről.

Főünnep a pünkösd utáni 2. vasárnapot (Úrnap nyolcadát) követő péntek (az egyházi év utolsó változó ünnepe). Ezenkívül a Jézus Szíve tisztelet ideje minden elsőpéntek és a június hónap.

A Jézus Szíve tisztelet dogmatikai megalapozása a Szentírásra megy vissza és a hagyomány adataira támaszkodott. Jézus kereszten átszúrt szíve a megváltó szeretet szimbóluma. Ahogy Pál apostol arról beszélt, hogy ne szomorítsuk meg Isten lelkét, úgy lehet szó Jézus engeszteléséről is.

A Jézus Szíve tiszteletben magát az Istenembert, magát Jézust ünnepeljük, de úgy, ahogy szívének szeretetét kifejezte. A személyes egység révén Jézus egész embersége az isteni személy kifejezője. Az egyházi dokumentumok szerint a szív nem pusztán jelképe Jézus szeretetének, hanem valóságos emberségének kifejezése, melyet áldozatul adott értünk. A Szentírásban és a hagyományban a szív nem lélektani, hanem az egész embert kifejező fogalom, olyan ősfogalom, amely egyszerre fejezi ki a testi és a lelki valóságot. A testben megnyilvánuló személyesség belső központja, ahol a személyes elhatározások és a külső kapcsolatok megszületnek. Amikor Jézus szeretete helyett a szívet tiszteljük, akkor az elvont fogalom helyett a konkrét valóságra hivatkozunk, és ez egyúttal eszünkbe idézi a megtestesülés titkát is. Jézus Szíve ontológiailag megalapozott szimbólum, mely alkalmas arra, hogy a személyiséget a maga emberségében kifejezze. A szívben nemcsak Jézus emberi, hanem istenemberi szeretetének is jelképét látjuk, amely egyszerre tükrözi az Atya iránti és az emberek iránti szeretetet. Mivel a Jézus Szíve tisztelet a szíven keresztül az isteni személyre vonatkozik, azért az imádó kultusz körébe soroljuk.

A Jézus Szíve tisztelet megnyilvánulási formái: az engesztelés, a viszontszeretet, Krisztus követése és önmagunk följajánlása. Az engesztelés lényegében bekapcsolódás abba az engesztelésbe, amelyet Jézus mint főpap az Atya elé visz, de az ellene elkövetett sértés jóvátétele is.

Önmagunk följajánlása azt fejezi ki, hogy egyesülni akarunk a szeretettel, mellyel Isten szerette a világot, és minden fáradozásunkat, munkánkat, szenvedésünket ennek érdekében tesszük és viseljük. Kerülni kell, hogy az ajátosság elszakadjon a teljes Istenembertől, és csak a szívre, mintegy jelképre irányuljon. Szent Margit volt az első, aki a Szent Szív különös oltalmába ajánlotta magát. E följajánlást később egészen napjainkig jámbor egyének és közösségek, városok és nemzetek követik. XI. Pius pápa (1922-39) az Egyházat is Jézus Szíve oltalmába ajánlotta.

Hitéletünkben jártas keresztények ismerik a Jézus Szíve-tiszteletet, főleg az „első pénteki nagykilenced” gyakorlata révén.

„Isten szeretete Jézus kereszten átszúrt Szívében nyilvánult meg, és viszontszeretetet hoz létre.” (XVI. Benedek pápa).

Jézus célja tehát az, hogy nemes, érzelmekben gazdag, bensőséges, baráti kapcsolatra léphessen velünk. Ennek – a dolog természeténél fogva – bizonyos hitéleti gyakorlatokban is meg kell mutatkoznia. Ebben Jézus maga van segítségünkre: szeretetének viszonzását kérve kilenc egymás utáni első pénteki szentáldozást ajánl. A maga részéről pedig így szól: *„Szívem irgalmában megígérem, hogy mindazoknak, akik e kérésemet teljesítik, megadom a végső bűnbánat kegyelmét; nem hálnak meg a nekik szükséges szentségek nélkül.”*

Jézus ezzel az ígéretével az utóbbi századokban hatalmas tömegeket vonzott magához.

Sajnos, a múlt század közepétől ez a buzgóság lehanyatlott. Sokféle oka van ennek. Egyik az, hogy a jobb megértés hiánya miatt a hívek számára a gyónás volt a fontos: „Gyónni megyek – első péntek van!” Már az is baj volt, hogy a sok gyónó láttán a gyóntató nem foglalkozott alaposan a lelkekkel. A „hamari munka” itt sem ért sokat. Pedig Jézus a gyónást nem is említette. Igen, gyónjon meg, aki lelkiismerete terhén könnyíteni akar, de a cél a bensőséges eucharisztikus találkozás gyümölcse: az elmélyülő barátság Jézussal. A szívek találkozása.

Manapság egyre kevesebb a gyónás (különböző okokból). És vele – az „első péntekes” hívők száma is kisebb lett.

Ugyanakkor megfigyelhető a személyes Jézus-kapcsolat növekvő igénye. E változást jobban megértjük, ha összeillesztünk két jézusi kijelentést: „Aki megtartja parancsaimat, az szeret engem” – „Aki szeret engem, megtartja tanításomat”. Mindkét kijelentésben a parancsszámba menő tanítás megtartásáról és a szeretetről is szó van. Régebben inkább a parancsok megtartását láttuk fontosabbnak – ebben rejtett Jézus szeretete. Mint láttuk, egyre inkább érvényesül – főleg a komolyan vallásos fiataloknál – a fordított sorrend: szeressük meg Jézust, éljünk vele személyes, szívtől szív felé forduló barátságban. Igen, bűnösök vagyunk, de hát Jézus „nem azért jött, hogy az igazakat hívja, hanem a bűnösöket” (Mk 2,17). Őket vonzza Jézus irgalmas Szíve – többek közt az első pénteki felhívással is. Mennyire kedvez ez a fordulat a Jézus Szíve szerinti lelkiségnek!

Hogyan ébresszük fel tehát mind többekben az igényt a nagykilencedre?

Tudatosítsuk, mit jelent az örök élet, örök boldogság – és mit a kárhozat. Emlekeztessünk rá, hogy Jézus várja barátságunkat – baráti szívvel. Kapcsolatunk elmélyítése igényli a rendszeres ismétlést – kilenc alkalommal, ahogyan Jézus akarja. A gyónás e téren csak eszköz, szükséges eszköz. És hogy jól használjuk ezt az eszközt, ne elietve, ne tömegben, hanem komolyan, tehát inkább pár nappal előbb végezzük el gyónásunkat. - *Hevenesi János SJ / Forrás: Új Ember -*

„Induláskor a kocsiban Verával arról beszélgettünk, hogyan szerettem a felebarátomat a túrán?

Nekem ennyi jött össze:

- Megfogom az Orsi hátzacsákját, amíg felöltözik.

- Cipelem az esernyőt Ágotának, ha esne az eső, mert nincs esőkabátja.

- Megvárjuk a lemaradókat, az utolsó hely legyen a tiéd. Megvárod és bevárod. Aki megérkezik, a szívedbe érkezik.

- Ne csak a megszokott 3 emberrel beszélj, vannak mások is.

- Hogy tudnád kinyitni a kegyelemnek azt, akit meg se szólítasz?”

Mariann

Két csúcs megmászása (Három-kő, Tar kő) - 21 km - 17 fő - sok fiatal túratárs

„**Jézus erőt ad**” Tegnap minden porcikám fájt, úgy tértem nyugovóra. Elalvás előtt még be- be villant a túra egy- egy pillanata...

Napsütés, kaptató, irgalom, saját korlátaim legyőzésének öröme, csodálatos panorama, beszélgetések, „együtt” érzés...

Azt gondoltam, másnap meg sem tudok majd mozdulni...:) Ehelyett korán felébredtem és hatalmas erőt, lendületet éreztem magamban. Hajlítgattam a lában, nyújtózkodtam, próbálgattam a mozgást és egészen jól ment, nem volt izomlázam sem...:)

Veled, érted Jézus gyorsan elvégeztem a „mártai” teendőket is és örömmel indultam a misére... Hatalmas kegyelmet, erőt kaptam Jézustól a túra kapcsán. Köszönöm külön-külön mindannyiótok személyes szeretetét! *Vera*

Nagycsütörtök: éjszakai keresztút

Nagycsütörtök: Lábmosás

Nagypéntek: Hódolat a Szent Kereszt előtt

Húsvétvasárnapi körmenet

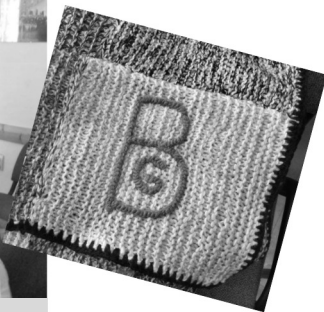
„Őt ugyan keresztfára
feszítették és megölték, de Isten
harmadnapon feltámasztotta.”
ApCsel 10,39-40

Feltámadt!

Vendégünk volt egy marosvásárhelyi plébániai küldöttség

A Boldog Gizella kör ünnepe

A Munkás Szent József csoport szervezésében közösségi munkálkodás a plébánián

A közös Miatyánk ima egy vasárnap délelőtti szentmisén

Bükki gyalogtúra (Bélapátfalva)

Ritka eset, de most megesett, hogy egy hónapban kétszer is mentünk túrázni, és ráadásul második alkalommal is a Bükkbe indultunk, hiszen ott számos magas csúcs közül választhatjuk ki, melyiket hódítsuk meg.

Ez alkalommal Bélapátfalváról indultunk és az Őr-kő, majd a Bél-kő volt a célunk. A meredek kaptatók után a pazar kilátás kárpótolt a fáradságunkért.

Túránk során sok lelki kincssel is gazdagodtunk: átélméltük a pünkösdi evangéliumot, a májusi életigét, elimádkoztunk az irgalmasság rózsafüzéréért és a nap során őrangyalosít is játszottunk: csak a túra végén tudhattuk meg, ki kit húzott, ki kinek volt egész nap az őrangyala! Rájöttünk, hogy egyrészt jó dolog szeretni, másrészt nem is olyan könnyű odafigyelni egymásra.

Az autóban hazafelé a mély lelki beszélgetések voltak a „hab a tortán”! *Viki*

Andris (4 és fél éves) egy veszekedés alkalmával így ripakodott rá 6 éves nővérére: „Angi, nem te vagy a főnök, hanem Jézus!”

Barnabás (3 éves), amikor este nem akart aludni: „Én Istenem, jó Istenem NEM csukódik le a szemem, NEM NEM.”

Janka (5 éves): „Jó éjszakát anya, és az Isten áldjon meg!”

Nem sokkal a kisgyerekes lelkigyakorlat után, novemberben a templomban Janka elkezdte levenni magáról a kabátot, húzogatta a pulóverét.

- Janka, nagyon hideg van, miért vetkőzöl?

- Csak próbálok megnyitni a szívemet Jézusnak.

Károly atya kérdezi a misén: Gyerekek, miért veszekednek a szüleitek? Janka jelentkezik: „Mert beléjük bújt az ördög!”

Bogival (5 éves) társasoztunk, én nyertem, erre az egyik egyházi ének dallamára ezt énekelte: „Nyertél-nyertél, tapsot kérünk, Uram!”

Peti (4 éves)

„Szent én Annám! Szent Márton! Szent Peti! (...többi szent...) Szent sima Anna!, Szent Károly atya!”
esti imánál: „én azt kérem, hogy gyógyuljon meg a Ma..., a Kereszt-Magdi”

Máté (6 éves)

„szálljon le Rád az Isten Jézustól”
„Jézus elvezetett a Szentlélekhez és nem az Ördög-galambhoz, köszönjük, hogy az Ördögöt legyőzte Jézusban”

„Jézus Krisztus feltámadott, helyettesének megcsinálta Pétert és Máté apostolt”

„Újszövetség új részünk most, legyen béke minden föld most és ma este legyen csöndes az éjszánkánk (...) kísér minket Jézus most már”

„és fel tud engem Jézus szabadítani az ördögtől”

Misézik:

„Jézus azt parancsolta Mózesnek, hogy építsen egy nagy bárkát. Így is lett.”

„Éz a botoknak a csodája.”

„Ha Istenre hallgattok, kaptok vizet, ennivalót és mindent.”

„Sziaztok, Mennyei Angyalok! Sziasztok!”

Máté ovis csoportjában a Földről beszélgetnek a héten. Kérdezi az óvónő, hol van Magyarország. Senki nem tudta. Máté: Európában! Elmesélte hazafelé.

Kérdeztem, honnan tudad? „Hát az Eucharisztikus imából!”

2018. június

„Boldogok a békesszerszők, mert Isten fiainak hívják majd őket.” (Mt 5,9)

Máté evangéliuma Jézus nyilvános működésének elbeszélését egész meglepő módon a boldogságok hirdetésével kezdi.

Jézus itt „boldognak”, tehát teljesen elégedettnek és megvalósult embernek nevezi azokat, akik a világ szemében elesettnek vagy szerencsétlennek tűnnek: az alázatosakat, a szomorkodókat, a szelídeket, azokat, aki éheznek és szomjaznak az igazságot, a tisztaszívűeket és a békesszerszőket.

Isten nagy dolgokat ígér ezeknek az embereknek: Ő maga fogja jóllakítani, megvigasztalni őket, valamint megöröklik a földet és Isten országát.

Igazi kulturális forradalmat hirdet, kiszakít a sokszor szűk látókörű elképzeléseinkből, miszerint ezek az emberek jelentéktelen és mellékes szereplői a hatalomért és a sikerért vívott küzdelemnek.

„Boldogok a békesszerszők, mert Isten fiainak hívják majd őket.”

Bibliai értelemben a béke az üdvösség gyümölcse, és ez Isten műve, tehát mindekenélőtt Isten ajándéka. Jellemző ez Istenre, aki az emberiséget és az egész teremtett világot atyai szívvel szereti, és mindenkiről az a terve, hogy egyetértésben és harmóniában éljen. Ezért aki a békéért fáradozik, az őrá „hasonlít”, mint az apára a fiai. Chiara Lubich így ír: „Az lehet békesszersző, aki magában hordozza a békét. Békesszerszőnek kell lennünk minden egyes pillanatban a magatartásunkkal, azzal, hogy Isten akarata szerint élünk. [...] »Isten fiainak hívják majd őket.« Ha nevet kap valaki, azt jelenti, hogy azzá válik, amit a név kifejez. Pál Istent a »béke Istenének« nevezte, és a keresztényeket így köszöntötte: »A béke Isten legyen mindnyájatokkal.« A békességben élőkön látszik, hogy rokonságban állnak Istennel, Isten fiaiként cselekszenek, tanúságot tesznek Istenről, aki [...] rendezettnek teremtette az emberi társadalmat, mely a béke gyümölcset termi.”

A békesszersző szó nem egyszerűen csak az jelenti, hogy nem kerülünk összeütközésbe, és nem is csak azt, hogy nyugodtan élünk és megelégszünk egy bizonyos értékrenddel, hogy mindig mindenképpen elfogadjanak. Nem ezt jelenti, hanem egy kifinomult evangéliumi életstílust, amely döntéseiben bátran szembe halad az árral.

„Békesszerszőnek” lenni főleg azt jelenti, hogy alkalmat találunk a kiengesztelődésre saját életünkben és mások között is minden szinten: mindenekelőtt Istennel, aztán azzal, aki mellettünk él a családban, a munkahelyen, az iskolában, a plébánián és a különböző szervezetekben, valamint a társadalmi és a nemzetközi kapcsolatokban is. Meghatározó módja ez a felebaráti szeretetnek, az irgalmasság nagy műve, mely újra egészségesé tesz minden kapcsolatot.

Arról van szó, amit Jorge, egy venezuelai fiú tett az iskolában: „Egy nap a tanítás végén láttam, hogy az osztálytársaim tüntetést szerveznek, ahol erőszakot is akarnak alkalmazni, autógyújtogatást és kődobálást terveztek. Rögtön arra gondoltam, hogy ez a viselkedés nincs összhangban az én életstílusommal. Azzal álltam elő, hogy írjunk az iskola igazgatóságának. Így más formában juttathatjuk tudomásukra a kéréseinket, amelyeket ők erőszakkal akartak elérni. Néhányan megfogalmazták és át is adták az igazgatónak a levelet.”

„Boldogok a békességszerzők, mert Isten fiainak hívják majd őket.”

Manapság sürgős szükség van a párbeszéd és a találkozás előmozdítására azok között az emberek között, akik érthető módon nagyon különböznek egymástól történelmük, kultúrájuk, hagyományaik vagy nézőpontjuk miatt. Fontos, hogy értékeljük és befogadjuk ezt a sokszínűséget és gazdagságot.

Ahogy Ferenc pápa mondta legutóbb: „A békét a különbözőségek kórusa építi fel... A különbözőségeinkből kiindulva tanulunk a másiktól, mint a testvérek... Egy az Atyánk, mi pedig testvérek vagyunk. Szeressük egymást testvérként! Ha pedig vitatkozunk, az is legyen úgy, ahogy testvérek között szokás, akik aztán rögtön kibékülnek, és mindig testvérek maradnak.”

Próbáljuk meg felfedezni városainkban a testvériség csíráit, melyek nyitottabbá és emberibbé teszik őket. Törődjünk fejlődésükkel, mert így hozzájárulhatunk, hogy az őket behálózó törések és ellentétek begyógyuljanak.

Letizia Magri

[1] vö. C. Lubich, *Diffondere pace*, Città Nuova, 25, [1981], 2, pp. 42-43.

[2] vö. A Szentagya üdvözlete, *Találkozás Mianmar vallási vezetőivel*, 2017. november 28.

FELNŐTT LELKIGYAKORLAT
Pélföldszentkeresztben
2018. augusztus 27-30.
Részvétel 18 éves kortól
Jelentkezni **5000,- Ft** előleg befizetésével
lehet az irodában vagy Károly atyánál.
Teljes részvételi díj: **16.000,- Ft/fő**
*Pflébániai közösségünk minden
felnőtt tagját szeretettel várjuk!*

RÓZSAFÜZÉRT IMÁDKOZÓK IX. ORSZÁGOS TALÁLKOZÓJA

- templomunkban -
a „Rózsafüzér Királynéja
Országos Szentélyében”

2018. október 6-án
10-16 óráig

Szeretettel hívjuk és várjuk országos imatálálkozónkra
a Szűzanya tisztelőit, a rózsafüzér imádkozóit
(egyéneket, rózsafüzér társulatokat,
plébániai csoportokat,
plébániai közösségünk minden tagját)!

A nap programjából:

rózsafüzér ima, szentségimádás, előadások, tanúságtételek

11 órakor ünnepi búcsúi szentmise

Főcelebráns:

Varga László kaposvári megyéspüspök

„Azért jöttem, hogy felhívjam
az embereket, hogy változ-
tassák meg életüket, és hogy
ne bántás meg többé Istent
bűneikkel, mivel már eddig is
annyira megbántották. Hogy
imádkozzák a rózsafüzért és
tartsanak bűnbánatot. (...)
Ha az emberek megtérnek,
béke lesz a földön.”

(A Szűzanya, mint a Rózsafüzér
Királynője hatodik fatimai
jelenése, 1917. okt. 13.)

Várjuk a rózsafüzér imával kapcsolatos
imameghallgatásokat, beszámolókat, tapasztalatokat
az nk@rozsafuzerkiralyneja.hu e-mail címre!

MÁJUS

21. Pünkösdhétfő Máriaremetén

26. Élő rózsafüzér

27. Keresztelők - Roki délután

Élő rózsafüzér zarándoklat

Idén a 9. szakaszt tesszük meg közösen

NAPTÁRUNK

JÚNIUS

2. Szentségimádás (17 ó.)

3. Úrnapija - körmenettel

8. Jézus Szíve ünnepe

9. Papszentelés Esztergomban

10. Hittan évzáró szentmise (Te Deum)

16. Bringa túra

30. Zarándoklat

A PÁPA IMASZÁNDÉKA:

JÚNIUS:

A közösségi médiáért: Hogy a közösségi média előmozdítsa a szolidaritást és a másik tiszteletét a maga különbözőségében.

A plébános imaszándékai a rózsafüzér csoportok részére

MÁJUS

ÖRVENDETES

- Máriás lelkületű édesanyákért

VILÁGOSSÁG

- Hogy jól tudjuk élni a szentháromságos életet

FÁJDALMAS

- A gyermekekre vágyókért, gyermekeket várókért

DICSŐSÉGES

A megbérmáltakért, hogy komolyan vegyék apostoli küldetésüket

JÚNIUS

ÖRVENDETES

- Hála a hittanórákon kapott kegyelmekért

VILÁGOSSÁG

- Hogy minél jobban felfedezzük az Oltáriszentséget

FÁJDALMAS

- Hogy értsük és gyakoroljuk a Jézus Szíve tiszteletet

DICSŐSÉGES

Testet-lelket pihentető, építő nyárért

**A HÁZASSÁG SZENTSÉGÉBEN
RÉSZESÜLTEK
TEMPLOMUNKBAN:**

**Luciano Caronte
- Veisz Adrienn**

„Téged el nem hagylak,
holtomiglan-holtodiglan
semmiféle bajban,
Isten engem úgy segítsen.”

**A KERESZTSÉG SZENTSÉGÉBEN
RÉSZESÜLTEK TEMPLOMUNKBAN:**

- ◆ **Kelley Írisz Nóra**
- ◆ **Kissevich Gellért**
- ◆ **Kovács Fülöp**
- ◆ **Kovács Benedek**

SZENTMISÉK RENDJE TEMPLOMUNKBAN

VASÁRNAP de. 10 óra

(ez plébániánk fő szentmiséje)

és 18 óra

HÉTKÖZNAPI SZENTMISÉK:

Sze és Szo reggel 7 óra

H, K, Cs, P: este 6 óra

Urnalátogatás

A szentmisék előtt és alatt

Köszönettel fogadjuk, ha 200 Ft adománnyal hozzá tud járulni újságunk előállítási költségeihez.

Ima az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusért

Mennyei Atyánk, minden élet forrása!
Küldd el Szentlelkedet,
hogy az önmagát értünk feláldozó
és az Oltáriszentségben velünk levő Krisztust
felismerjük és egyre jobban szeressük!
Ő Urunk és Mesterünk,
barátunk és táplálékunk,
orvosunk és békességünk.
Adj bátorságot, hogy az ő erejét és örömét
elvigyük minden emberhez!
Add, hogy a készület ideje
és az Eucharisztikus Kongresszus ünneplése
egész hívő közösségünk, fővárosunk, népünk,
Európa és a világ
lelki megújulására szolgáljon!

Ámen.

PLÉBÁNIA

Címünk: 1146 Budapest, Thököly út 56.

Irodai nyitvatartás:

HÉTFŐ: 8:00 – 10:00 óráig

KEDD: 10:00 – 12:00 óráig

SZERDA: 15:30 – 17:30 óráig

PÉNTEK: 15:30 – 17:30 óráig

Iroda telefon: 06-30/884-7050

(irodaidőben hívható)

E-mail: iroda@rozsafuzerkiralyneja.hu

Nagy Károly plébános

Mobil: 06-30/701-9897

E-mail: nk@rozsafuzerkiralyneja.hu

www.rozsafuzerkiralyneja.hu

Bankszámlaszámunk:

CIB 10701049-47209503-51100005

SZENTSÉGIMÁDÁS:

- ♦ *Plébániai közösségünk havi közös szentségimádása:*
minden elsöpénteken
- az esti szentmise után ½ 8-ig
- ♦ *minden további péntek este:*
szentmise után ½ 8-ig (csendes)
- ♦ *minden hó 2. vasárnapján:*
de. 11 órától engesztelő imaóra

RÓZSAFÜZÉR IMA:

- ♦ Minden esti szentmise előtt 17 óra-
kor, ill. a hónap első vasárnapján a
délelőtti szentmise előtt ¼ 10-től

GYÓNTATÁS:

- ♦ a szentmisék előtt vagy az atyával
előre egyeztetve külön időpontban is

RÓZSAFÜZÉR KIRÁLYNÉJA
PLÉBÁNIA ÉLETE

Felelős kiadó: Nagy Károly plébános

Szerkesztő: Capdeboné Szabó Viktória

E-mail: capdebone@gmail.com

Közreműködik a Kommunikációs Munkacsoport